

Rák Viki: kicsit féltem attól, hogy kilenc nő megjelenik a színpadon

Pénteken mutatják be a Whiskey esővízzel című darabot a Komáromi Jókai Színházban, melynek egyik szereplője Rák Viki. Benyomásairól, jótékonykodásról kérdeztük, és arról, hogy mit vár a kassai Thália új vezetésétől.

Egy kisebb főiskolai szerepvállalástól eltekintve ez az első komolyabb beugrásod Komáromban, a Jókaiiban. Milyenek a benyomások?

Nagyon jók, mivel a társulat minden tagját jól ismerem, ezért úgy jöttem ide, mintha haza jöttem volna. A legtöbb színésznővel már találkoztam Kassán, mivel többen onnan szerződtek ide. A próbák pedig jó hangulatban zajlanak.

Ez a darab annyiban rendhagyó, hogy csak női szereplők vannak. Milyen az, amikor csak nők vannak a színpadon?

Bevallom, kicsit féltem attól, hogy kilenc nő megjelenik a színpadon, de szerintem nagyon jó.

Verebes István a darab rendezője. Mennyiben más egy magyarországi rendezővel dolgozni?

A Tháliában rendszeresen dolgoztak magyarországi vendégek, így ez nem volt számomra újszerű. De szerintem a színház teljesen egynyelvű, így mindegy, hogy ki honnan jön.

A szerep szerint Rák Viktória a vállalat arca. Ez mit jelent valójában?

Ő egy nagyon helyes jelenség, aki kicsit butácska, de nagyon kedves. Szinte mindig ott van a színpadon, lehet nem csak fizikailag, de más formában is, mivel elsősorban reklámplakátok fotózására használják az adottságai miatt.

Azon kevés szlovákiai magyar színészek közé tartozol, akik sok dologba belekóstolhattak. Voltak komoly és könnyedebb színházi darabok. Komolyabb filmek és szituációs komédiák is a kereskedelmi csatornákon.

Ezek közül melyik áll Rák Vikihez a legközelebb?

Mindenképpen a színház.

Egy szituációs komédia mennyire jelent skatulyát? Ezek után még jöhet komolyabb szerep?

Nagyon bízom benne, hogy majd egy komolyabb szerep is megtalál, bár a fizikai adottságaim alapján, ha valaki rám néz, egy törékeny kis naiv lánynak hisz, aki fiatalabb a koránál. Ez egy kicsit hátrány is. A színházi munka kapcsán nem érzem ezt a skatulyázást, a tévés szerep esetén mindenképp. Egy ország megismert Ildikóként, és ezután nagyon nehéz valami mást mutatni, ami hihető is. De a színház az más.

Pedig a komoly témák sem állnak távol tőled. Egy időben az autista gyerekeket felkaroló alapítványt segítetted.

Volt egy időszak, amikor együtt dolgoztam egy csoporttal a menekültek segítésére. Ez öt éves munka volt, ahol voltak szép eredmények. Sajnos a bevándorlókat nem nagyon szeretik mifelénk, és nehéz volt elhitetni, hogy ezek az emberek nem azért menekülnek ide, mert rajtunk akarnak élösködni, hanem mert kegyetlen helyzetekben élnek. A másik csoport az autista gyerekekkel foglalkozott. Ezzel az F84-es csapattal nem dolgozok olyan intenzíven, de érdekel a gyerekek a sorsa. Eljárok néha az iskolákba, és megnézzük, hogy fejlődnek. Ezek nem beteg gyerekek, csak sokszor kiszámíthatatlanok, ami megnehezíti a szülők dolgát, és sokszor állandó odafigyelést igényelnek.

Most pénteken van a bemutatója a Whiskey esővízzel darabnak. Milyen tervek vannak még a közeljövőben?

Szeptember elsejétől leszerződtem a kassai Thália Színházba, úgyhogy bár Komáromban kezdek, de a második darabban ott folytatom. November 22-től kezdek próbálni Kassán Karol Wojtyła drámájában, az Aranyműves boltja előttben, amit egy lengyel rendező visz színre. Ez egy érdekes darab lesz, aminek különlegessége, hogy II. János Pál, mikor Lengyelországban élt, három darabot is írt álnéven, és ez az egyik.

A Thália vezetésében jelentős személyi változások történtek, milyenek az első benyomások? Sikerül-e egy új lendületet adni a kassai teátrumnak?

Szerintem biztosan. Az már az évadnyitón érezhető volt, hogy az új igazgató, Czajlík József nagy elánal lendült neki a feladatának. Szerintem nagyon sok fiatal örül, hogy a színház kap egy új embert. Mindenkinek, aki ott van, egy a célja, és most ez nagyon jó úton halad. Talán kicsit kemény kifejezés volna azt mondani, hogy megmentjük a színházat, de valami ilyesmire gondolok. Kellett a Tháliának egy új vezető, akinek hisznek, akinek igazán nagy tervei és elképzelései vannak. Ő hisz bennünk, mi hiszünk benne. Ez egy nagyon jó időszaka lesz a kassai színháznak.

(bumm, fotó: Jókai Színház)